

॥ श्री पांडुरंगाय नमः ॥ जय जय सिंह्याद्री वासा ॥ त्रिगुणातीता परमपुरुषा ॥
 आत्री तनया परमहंसलीलावेशा दिगंबर ॥ १ ॥ जय जय स्वर्गस्थिपंत
 कारणा ॥ दत्तात्रय मुनिमान सरंजना ॥ आमलराजी वदलनयना ॥ जगत्स
 घणा जगद्गुरु ॥ २ ॥ कैवल्यज्ञानदायका अवधुता ॥ आवय चरहिता मायातीता ॥
 मत्तजनमालका आव्येता ॥ अपरमिता निरंजना ॥ ३ ॥ सकलयोगिया सिरोमणी
 सचिदानंदमोक्षदानी ॥ तो दिगंबर करी चरै ठवोनी ॥ पंढरी येउमा आसे ॥ ४ ॥ जो वे
 दाचें निजसार ॥ जें सकल ज्ञास्त्राचें निज निहार ॥ तो हा सिमातिरी दिगंबर ॥ आति
 उदार सर्वात्मा ॥ धारं पै न उचलेग मना न कर वेधर त्रिवें वजन ॥ समुद्री चंकिती
 जीवन ॥ न के प्रमाण सर्वथा ॥ ५ ॥ तै से तुझे उपापार गुण ॥ त्रिविविरंची नेणे महिमान ॥
 तेथें येक जिके करुन ॥ काय गुण वर्णु तुझे ॥ ६ ॥ हरिविजय ग्रंथ सार ॥ आवधूताचें नि
 जमंदिर ॥ येथें दूषण स्थान आपवित्र ॥ प्रवेश लकोठोनी ॥ ७ ॥ आसो नवमाध्याई कथन ॥
 गोपीनाचे तबै सौन ॥ नौ काबु तो जग जीवन ॥ रक्षी पूर्ण गोपीतें ॥ ८ ॥ जो पांचा सवेग

(2)

काजारा॥ जो नये पंचाशत्याध्याना॥ तो वैकुंठ पिठी चाराणा॥ पांचावरुं पांचा
जाहला॥ १०॥ गोपी म्हणती यशोदेसती॥ वछें चारा वया घाडी श्रीपती॥ संगें
मुलें धाकटे सांगाती॥ वना प्रती धाडी कां॥ ११॥ नगरांत आसतां मुरारी॥ यरो
घरीं करितो चोरी॥ सवें देउनि शुद्ध सिंदोरी॥ पाठवा वाचनातें॥ १२॥ आसो प्रा
तः काळीं उठोनियां॥ माता म्हणे गुण प्रसन्न वया॥ जाइ वछें चारा वया॥ कान
ना प्रती गोविंदा॥ १३॥ सवें देधो कट्या गोवळा॥ सकळ वछें करोनि गोळा॥
राजबिंदी वरुन सावळा॥ वना चालिला जगदात्मा॥ १४॥ बाधें वाजती गंभीर॥
घुमरी मोहरिया पांवे सुस्वर॥ टाळ मरद गावे मणत्कार॥ करिती गजर स्थानें दे॥ १५॥
तेथें मग मरीच्या कार॥ टळता तिदो हा कठ्या मर॥ श्रीहरी वरी पातौ छत्रें॥ विम
ल गोपाळ धरिताती॥ १६॥ विमला श्रीकृष्ण सावळा॥ विमला पिबळा कासे का
सिला॥ विमली वरी कटि मेखळा॥ विद्वत्प्राय सकळ कतसे॥ १७॥ विमल्या बांकी
ने पुरें हळ कती॥ जे रया रुण सुणती वेद श्रुती॥ नव एवे निर्गुणाची कीर्ती॥ म्ह

हरीविजय

(2A)

लोनि सगुणी जउ ल्या ल्या ॥१८॥ विमली चहाती मुरली ॥ जेथें चितवनी मुरा
ली ॥ मिथ्या माया सकळ हरिली ॥ विमली सावळी मूर्ति पाहतां ॥१९॥ विमली
चढों गडी शोभली ॥ दसिया प्रती मोती बोविली ॥ विमला चवैत कर कमळी ॥
कमळ शायने धरिला से ॥२०॥ विमला गळा मोत्या चेहार ॥ विमला सुद्रव्य
टाचा गजर ॥ गळा वनमाळी चोभार ॥ शोभे के शोर नंदाची ॥२१॥ मूर्ति सा
वळी गोमटी ॥ आंगी केशरा वीरत सुख ॥ टिळ करे खिलाल लहाटी ॥ रत्न मु
गुटी सकळ कती ॥२२॥ कर्णी कुंडलें मकर कार ॥ नेत्र आकर्ण परम सुकुमार ॥ मं
दस्मित वदन सुंदर ॥ रमा वर शोभत स ॥२३॥ सोवते सरवे गाती निर्भर ॥ मृदां
गवाजनि ती सुंदर ॥ मध्ये पांवा वाजवी श्रीधर ॥ महिमा आपार नवर्णवे ॥२४॥
गोपिका आर्णये शोदास ती ॥ हरी सबोळवी तजाता ती ॥ माता म्हणे श्रीपती ॥
शुद्ध करी येई माधारा ॥२५॥ गोपा समवेत जगन्निवास ॥ आला ते मारी सुता

आ०
१०

(3)

तिरास॥ नानाखेळलीळाविळास॥ पुराण पुरुषदावीतसे॥ २६॥ यावरीकाननी
जगदोधार॥ दिवसजालादोनिप्रहर॥ सिंदोच्यामेळउनसमग्र॥ कालाथोरमां
डिला॥ २७॥ कमळपत्राकारगोपाळ॥ मध्यमिलिंदतमाळनीळ॥ कींनिधाना
फोंवतेसाधकसकळ॥ साधावयाबैसती॥ २८॥ कींफलिवरीवेष्टीतचेंदना॥ कीं
विबुधिवेष्टीतसहस्रनयन॥ कींवराफोंवतेसंपूर्ण॥ बंहाडीजैसेबैसले॥ २९॥ २
कींआनंद्यरलाजवळी॥ मिलेपरिसरमंडळी॥ कींकनकाद्रीफोंवतेसकळी॥
कुळाचळबैसले॥ ३०॥ कींमानससगरनिर्मळ॥ त्याफोंवतेबैसतीमहाळ॥
कींवेष्टोनियांजाखनीळ॥ तपस्वीवसतीजीतीनें॥ ३१॥ कींकृष्णसूर्यनारा
यण॥ गोपतेकीणप्रकाशघन॥ कींहरीचंद्रासवेष्टन॥ उगणगोपबैसले॥ ३२
आपुल्यासिंदोच्यासंपूर्ण॥ हरिपुढंठेवितीआणोन॥ येकमांडेचआणिलेजाण
आंतर्बाह्यगोउजे॥ ३३॥ येकआणिलीगुळवरी॥ येकाचादहींभातभाकरी॥ येक

हरीविजय

(३४)

तेसिलीसिदोरी॥सोजेनियांबैसले॥३४॥कोंड्याचीपाकरीयेकसोडित॥येका
चाताकभातसिरपत॥येकाचीबिटलीसमस्त॥चवीनलगेजेवित॥३५॥सकळां
समूहलेहरीतेव्हां॥आपुलेंबादिलेंउगेंविजेवा॥दुसऱ्याचानकाकरंहेवा॥मनोपा
बापासुनी॥३६॥आपुलेंपूर्ववर्तनीटनाही॥दुसऱ्याचाहेवाकरोनिकाई॥जेपेरि
लेतेंलवलाही॥बाहेरउगवोनिरसावे॥३७॥आसोकाळाकरितांमुरारी॥त्यांतु
नपेंधाउठेइउकरी॥आणीकवक्षायसिनिधारी॥जावोनियांबैसला॥३८॥
वेगळेंचिथोंबतयानेंकेलें॥गो॥आपणकोडेफोडिले॥येकयेकआवद्येचिगेले॥
टाकुनयेकलेहरीसी॥३९॥गोचळमहला॥दुषीकेसी॥कायसुरचतुसेसंगतीसी॥
नसतांजिवित्वआम्हादेसी॥फेरवौज्यासीमोगावया॥४०॥तुंआधीयेवलानिगु
ण॥तुजपुसतहोतेंतरीकोण॥मगआम्हीतुजकरूनसगुण॥करोनिआणिलेआ
कोरा॥४१॥तुजआम्हीनांवरपाआणिलें॥महलचंहकडेवारवाणिलें॥तुजथोरप

आ०

१०

(५)

रा आम्हीच दिल्लें ॥ तुं वां वेगलें केले आम्हा ॥ १२ ॥ तुं परब्रह्मा ये परता ॥ अहि
जीवदशा आमुचे माथा ॥ तुं आक्षय आचळ आनंता ॥ नो ना पंथा पिरि सी
आम्हा ॥ १३ ॥ तुं जालास निर्विकार ॥ आम्हासिला विले नाना विकार ॥ तुं ब्रह्मा
नंद परा मर ॥ निरय घोर आम्हासिकां ॥ १४ ॥ तुं देवाधिदेव आत्माराम ॥ चराच
र बीज सफळ दम ॥ आमचे पाही काध काम ॥ दुर्जय परमला विले ॥ १५ ॥ तुं अ
ज आजित आचळ ॥ आम्हा केले सक्त संखळ ॥ तुं ज्ञानरूप आतिनिर्मळ ॥
आज्ञान सकळ आम्हा दिल्लें ॥ १६ ॥ तुं माहाराज नित्य मुक्त ॥ आम्हास केले वि
षयासक्त ॥ तुं माये हुन आतीत ॥ आविद्या वेषीत आम्ही कां ॥ १७ ॥ माहा सोव
ले मुनेश्वरी ॥ ते तुज चिंतिती आंतरी ॥ आम्हासि स्पर्श न करी ॥ ऐसी परी त्यां केले ॥ १८ ॥
तुं मदन मनोहर पूतला ॥ आम्ही वां कडे विरूप आवकळा ॥ तुं सेबोल गोडलाग
ती गोणळा ॥ आमुच्या बोल हांसती ॥ १९ ॥ ऐसें बोलेनियां गोवळे ॥ आवघे पंथा

कोडे गेले ॥ मग ते ऐं घननी चे ॥ काय केले ऐकाते ॥ १७ ॥ आपण येवोनि गोपा
जवळी ॥ उभाठा कलावन माळी ॥ तें वते मिळो निसकळी ॥ बळेंद वडिती हरी
तें ॥ १८ ॥ म्हणती तुंन लगे सिआम्हातें ॥ म्हणोनि माघारे लोटिती हातें ॥ हरीका
कुल ती येत त्यातें ॥ मीं तुम्हातें न घिसवे ॥ १९ ॥ तुम्ही बोला लजे वचन ॥ त्याच सा
रिखा मी वर्तेन ॥ जे सांगालें मी करीन ॥ तुम्हाकी एनग मे मज ॥ २० ॥ मणकु
मादि आवतार ॥ तुम्हाला विषे न कोण चार ॥ अकर नृसिंहरूपे सुंदर ॥
तुम्हाला गिधरिले म्या ॥ २१ ॥ पाळावया तुम्हा लागोनी ॥ म्या निक्षेत्री केली
आवनी ॥ पौलस्नी कुळ निदीलुनी ॥ रक्षे म्या तुम्हातें ॥ २२ ॥ ऐसा मी निज म
न साकारी ॥ मज कांद वडितां ये आवसरी ॥ ऐसें बोलतां हरीचे नेत्री ॥ आ
आवाहती मज उभज ॥ २३ ॥ ऐसी हरी जी प्रतिदेखोनी ॥ धां बोनि पंधालागेच
रणी ॥ आपुल्याने त्रौद के करोनी ॥ हरिपदीं कैला आभिषेक ॥ २४ ॥ गडी फुंद

(5)
तबोलतीतेधवांगवैकुण्ठपाळकामाधवा॥आम्हीतुजदबडोनिकेशवा॥ठक
लेंहोतोसर्वदा॥५७॥आसोमध्येंहरीसबैसवोनी॥कालामांडिलातेचक्ष
णी॥आपुल्याहोतेंचक्रपाणी॥कबळदेतनिजभक्ता॥५९॥गडीम्हणतीज
गन्मोहना॥आधीग्रासयेतुंजनादेना॥हरीम्हणेतुम्हाविन्हा॥ग्रासनेघो
सर्वथा॥६०॥मगम्हणतीगोवळे॥तुजवीणग्रासनेघोसकळ॥रुसोनि
चालिलापननीळा॥जोवेळ्हाकवेळी॥६१॥गोपाळधांवोनिलागती
पांया॥बैसबैसरेभक्तसरचया॥तुसंनि॥एकोम्हणोनियां॥मागुतीकान्हया
बैसविलें॥६२॥आधीभक्तींघेतला॥जोपरात्परपुराणपुरषा॥तेशे
षक्रीजीगन्निवासा॥लीळाआगाधदावीतसे॥६३॥ऐसानित्यकाळय
मुनातिरी॥कालाकरीतपूतनारी॥आपुलेहातेंसिदोरी॥वांटीहरीसकळ
तें॥६४॥गडीम्हणतीतेसमई॥आमुचाग्रासहरीतुंयेई॥तुझाग्रासलव

हरीविजय

(5A)

लाही॥आम्ही येउंगोविंदा॥६५॥मीपणआणितुंपण॥यादोहींचाग्रासकरोन॥
मगरुचिक्वैसीसंपूर्ण॥आनुभवेंकरोनिपाहावें॥६६॥गोपालकरितीकरपा
त्र॥त्यांतकवळेवीराजीवनेत्र॥लेलचीजीवित्रविचित्र॥आंगोलिकासं
धीतधरिताती॥६७॥मजपाहतांनपरमहंस॥मोवतेबैसलेतेउदास॥जे
सेमानसबेष्टितराजहंस॥मुक्तसेउबैसती॥६८॥मध्येबैसलाभुवनसुंद
र॥मोवतेगोपबालदिगंबर॥मामनमानसमग्र॥दोन्हीनेणतीसर्वथा॥६९
जेसीश्वानाचीविष्टा॥तैसीत्यासवारप्रतिष्टा॥तरीचपावलेवरिष्टा॥
श्रीवैकुंठाहरीते॥७०॥आसोहारमुरवींकवळ॥सकलधालितीगोपाल॥
उरलेसकलगोवळ॥स्वयेचेतीप्रीतीने॥७१॥तोसकलनिर्जरनियेघेली॥
विमानीपाहतीआंतराली॥तोब्रम्हानंदवममाली॥कालाकैसाकरीतसे
॥७२॥ब्रम्हाम्हेब्रम्हपदजालावें॥गोकुलीनिरंतरवसावें॥इंद्रम्हलेर

प्रा०
१०

(6)

माधवें॥ कां येथें गोविलें आम्हासी॥ ७३॥ बोलती रासी सूर्य दोघे जण॥ ७४॥
म्हाक षणें लाविलें फामण॥ आपण गोकुलीं आवतरो न॥ मक्त जना मुक्त
केले॥ ७५॥ तेथिचा प्रसाद कवळ॥ जेरी आम्हासि प्राप्ता होईल॥ तरी मुक्त
होउंता त्काळ॥ मायाचक्रापासुनी॥ ७६॥ मग देव म्हणती येक करावें॥ मरुहे
उनियां आघवे॥ मित्र कन्या दुदीं राहावें॥ प्रेम तळपाचें सादर॥ ७७॥ गडि
या समवेत श्रीधर॥ हस्ताप्रक्षालणें होईल सत्वर॥ तें शेष श्रेष्ठ न उधार॥ स
र्वही करूं आपुला॥ ७८॥ सुरवर ऐत वला न॥ कालिंदी जीवनी जाले मी न
ते सर्व जाणें जग जीवना॥ आंतरावत नयाची॥ ७९॥ तों गेउं म्हणती जग
जीवना॥ चाल जाउं यमुना जीवना॥ मग तो वैकुंठीचाराण॥ कोय बोले
तया तें॥ ८०॥ म्हणे आजि तुझाला गली जरी॥ तरी तक्रविष्मावें निर्धारी॥
आथ बाहु धप्यावें वरी॥ परी नव जावें यमुने तें॥ ८१॥ हरी म्हणे गडिया तें॥

हातपुसावेद्योगडियाते॥ ऐसेबोलतांकान्हयाते॥ तेसर्वातेमानले॥ ५१॥
 गडीमहलीतीजगजीवना॥ कांआजिवजिलीयमुना॥ कोण्याविचारे
 मधुसूदना॥ कोपधरिलीतियेवरी॥ ५२॥ मगमहलेदुषीकेसी॥ बारे
 तेथेआलीआहेविवसी॥ तेधरीननेलिसकळांसी॥ मींजावयासि
 फीतोतेथे॥ ५३॥ पेंधाबोलेचवनामीतरीयमुनेसिजाईन॥ जीवना
 आगससेवीन॥ आपुलपहसेकरानी॥ ५४॥ हरीमहलेपेंधिया॥ नसता
 घेउंनकोथया॥ तंवतोमहलेप्राणसरवया॥ मींसर्वथानराहे॥ ५५॥ ह
 रीमहलेपेंधियासी॥ तुजग्रासीलविवसी॥ तुंगेल्यानंतरीकेउसी॥ पा
 लीकांठानिसेविजे॥ ५६॥ मगपेंधात्याआवसरा॥ वेगेंआलायमुना
 तिरा॥ न्याहलोनिपाहेयमुनानिरा॥ विवसीकोठेंमहलोनी॥ ५७॥ तोयमु
 नाजीवनाचारचळाल॥ कानीपेंधाऐकेतुंबळ॥ गेलीरवालेतालाळ॥

जाडी माजी आवळिली ॥८८॥ पेंधा म्हणे यमुनेसी ॥ तुंबाय कोहो बोनि आम्हा
सी ॥ हमा मा आ जिया लिसी ॥ कैसी तगसी पांहुं आतां ॥८९॥ जरी मीं व्ह
दणदा स आसेन सये ॥ तरी चतुज करीन रां ॥ म्हणो निह मा मा ल्यरित ॥
मांडिये लाय मुनेसी ॥९०॥ रचला लसि पेंधा ॥ हमा मा घालितां न राहे क
दा ॥ तो कळंबा तळीं गोविंदा ॥ आनंद वंदा सम जले ॥९१॥ व्हण म्हणो ग
डियासी ॥ पेंधा गे लाय मुनेसी ॥ तेथे प्राधीं चहो ती चिवसी ॥ गती कैसी
जाहली ॥९२॥ समाचारा सिगडी जाहिने ॥ तेही पेंधिया सि सांख्ये जाले ॥ आली
कमाधुन पाठविले ॥ तेही जाहले सांख्ये ॥९३॥ आहिरवी चतां तागडी धाडिले
तेही तेथे चिगुंतले ॥ म्हणती आम्हा ॥ सिईने लाविले ॥ व्हण मक्तां सी रचल
रचल ॥९४॥ आले आवघेन वलक्ष गडी ॥ बळकाविले यमुनेचे थडी ॥ हमा
मा घालिती कडो विकडी ॥ मांडे खुटी येवो नियां ॥९५॥ पेंधिया सि पाठिरा रवे ॥

हरीविजय

(7A)

मिळालेन बलक्षरखे ॥ घाईह मा म्याची देख ॥ येक सरा मांडिली ॥ १६ ॥ जे सीमां
उरल धुमाळी ॥ ते सीह मा म्याची घाई लागली ॥ सर्वाच्या मुरवा सिरवर सी
आली ॥ परीन संडिती आवांक ॥ १७ ॥ प्राण जाले कासावीस ॥ परी कदान
येती हारीस ॥ जे सकळ सुराचे आवां ॥ गोघवेशे आवतरले ॥ १८ ॥ हेच रा माव
तारी वानर होउन ॥ केले लंके सेकंदन ॥ जिहीं दवाकंधर आसुन ॥ रामचंद्र तो
घविले ॥ १९ ॥ तेचें गोकुली गे पावला ॥ नहा आवतरले सकळ ॥ जरी राही लय
मुना जळ ॥ तरीच उगेच राहती ॥ २० ॥ कळंबातली नंदनंदन ॥ येक टु
रला जगजीवन ॥ मुरली हातीं घेउन ॥ गों आलाय मनातिरा ॥ २१ ॥ कौतुक पोह
आहरी ॥ गडी नाहीत देखावरी ॥ मग म्हणे रे मुरारी ॥ कारे व्यर्थ सीणतां ॥ २२ ॥
कारे करितां अमा ॥ रखळाला सिंघालितां हमा मा ॥ तेथे नाहीं स्त्री पुरुष प्रति
मा ॥ कैसे तुम्हान कळेची ॥ २३ ॥ ऐसें बोले शेष झाई ॥ परी प्रतिउत्तर ते समई ॥ क

आ०

१०

(8)

दांनेदितीको एहीकांही॥ थोर घाईहमा म्याची॥ १८॥ श्रीकृष्णमहो नराहेय मुना॥
तरीहंयेथेंसमर्पितीप्राणा॥ ऐसेंजाणोनिवैकुंठराणा॥ कायकरिताजाहला॥
जोनिजजनप्राणरक्षकमुरारी॥ त्रिभुवनमोहनपूतनारी॥ तोताकाळमुरली
लाविलीआधरी॥ नादआंबरीनसमाये॥ १९॥ मुरलीवाजवितांमुरलीधरे॥
सकळांचीचित्तवृत्तिमुरालीसमग॥ मुरालेसकळांचेआहंकार॥ मुरहर
थोरवेधिला॥ २०॥ मनोहंध्यनीउमरती॥ जैत्रयावेदअतीगर्जती॥ नकुळफो
गीविचरती॥ येकेठांईतेधवां॥ २१॥ व्याजआणिगाई॥ निवैरेंचरतीयेकेठांई॥
गजेकेशरीवैरनाही॥ थोरनवलाइहरीची॥ २२॥ प्राणीस्थीरराहिलेचराचर॥
शांतजालेंयमुनानीर॥ मुरलीतमहोमुरहर॥ गडीहोस्थीरराहाआतां॥ २३॥ य
मुनाजिवोनिपळाली॥ सावधहोउनिपाहोसकळी॥ तोपेंध्यानेंऐकिलेंतेवेळी
शांतजालीयमुनाते॥ २४॥ मांडीथापटोनि सहजी॥ पेंधाआपणातेंनवाजी॥ म

हरीविजय

(४१)

प्र.
अ.

गमहे फलामीं पेंधोजी ॥ बळियाटा जन्मलो ॥ १२ ॥ पेंधामहले पाहा चक्रपाणी ॥
येमुना पळविली येचि क्षणी ॥ मग बोले त्रिभुवन रानी ॥ आगाध करणी तू म
ची ॥ १३ ॥ तुम्ही बळ कर गोपाल ॥ तुम्हास देखतां बिटे काळ ॥ ऐसें बोले वैकुंठ
लीळ ॥ गडी हांसती गदगदा ॥ गडियास मवेत वन माळी ॥ वेगें परतला सा
यें काळी ॥ देव मळ जाले यमुना जली ॥ नेही गेले स्वस्थाना ॥ १४ ॥ गोधनें दे
उनसां जवेळे ॥ परब्रम्ह सावळे ॥ सबळे श्रीत गोवळे ॥ नाना वाद्यें वाजविती ॥ १५ ॥
कलमाला गौडी स्त्री राग ॥ मुरलींत आळवी श्रीरंग ॥ बसंत पावक पद्मिणी
सुरंग ॥ नीलंबर राग वाजवी ॥ १६ ॥ कनकदंड ज्येष्ठ्या मरें ॥ गोपदाळिती व
री आदरें ॥ झळकता ती पालौ छत्रें ॥ येक तुंगार पत्रें कारिती ॥ १७ ॥ आरत्या
देवो नि गोपिका ॥ समोर येती वैकुंठ नायका ॥ निंबलोण उतरिती देखा ॥ ह

आ०
१०

(१)

स
जल

रीवेरानिप्रीतीनें॥१९॥निजमंदिरायेतांजगजेठी॥टाकोनिघोंगडीकाठी॥धांवोनि
येशोदेचेकंठी॥घालीनमिठीतेवेले॥२०॥बलिरामरोहिणीचेगळ॥मिठीघाली
ततेवेळा॥येकगौरयेकसावळा॥दावितीलीळासक्ताते॥२१॥तोसाक्षातशे
षनारायण॥यशोदेनेंपूजिलेदोघेजल॥दाघोंकरवोनिमज्जन॥मायाआपण
टिळकरेखी॥२२॥रत्नजडितपदकमाळा॥घातलपादोघोंव्यागळा॥चिमण
पीतांबरपीवळा॥कासेकासिलसायनं॥२३॥चाउरसआन्नवाढोनी॥आलि
तीजाहलीरोहिणी॥माताआपलेहातेंकरानी॥ग्रासघालीदोघाते॥२४॥नाना
क्रतुकरितां॥जोनेघेआवदानसर्वया॥तोयशोदेव्याहाता॥केउपाहोनिमु
खपेंरी॥२५॥सांडोनियामंचक॥वरीपासोडाक्षीरोदक॥शेषनारायणदेख॥
दोघेपहुंती॥२६॥क्षीरसागरीचेंनिधान॥शेजेनिजविलीमायेनें॥आनंतज
न्मतपाचरण॥केलीहोतीयाचीलागी॥२७॥आसोउठोनियांमातःकाळी॥मा

(१०)

६५

या जागें कुरीचन माली ॥ कोमल हसै ते वेली ॥ थापटी तय शोदा ॥ २८ ॥ उठ वेगीं गोविं
 दा ॥ जगन्मोहना आनंद कदा ॥ पुराण पुरुष ब्रम्हानंदा ॥ गडी पाहती वाट तुसी ॥ २९ ॥
 जागा जाला त्रिभुवन पती ॥ माता हृदय रोनि प्रीती ॥ तो बलिकद्र माहामती
 उठता जाला तेषाणी ॥ ३० ॥ मुख प्रभु नि ते क्षणी ॥ दोघा जेववी नंदराणी ॥ हरीनें
 पांवा करीं धेउनी ॥ उगाळवी त गोपाळी ॥ ३१ ॥ आण सरवे होचला त्वरित ॥ वेगें जा
 उंका नना तें ॥ चढें गोजा करी निरस सा ॥ गोपधां वती ते धवों ॥ ३२ ॥ गोलली स
 ही तय शोदा ॥ बोळवीत जाये सविदा नंद ॥ ज्याचे स्वरूप शेष वेदा ॥ ठाई न पडे व
 र्णितां ॥ ३३ ॥ बाधें वाजविती गोवली ॥ मध्य पूर्ण ब्रम्हमिरवले ॥ पाहतां गोपिकाचे
 डोळे ॥ पाती ठेजें चिरारी ॥ ३४ ॥ पुढें जमती वच्छाचे फार ॥ ते वच्छ रूपें सकळ त्र
 षेस्वर ॥ पाळोनियां सर्वेश्वर ॥ उधरीत नया तें ॥ ३५ ॥ तंत वितंत नदन सुस्वर ॥ बा
 धें वाजती परम मधुर ॥ मध्ये नाचत श्रीधर ॥ त्रिभुवन संदर रूपें ॥ ३६ ॥ देवाचे

आवतारगोप ॥ बछेंति तु के त्र षे श्वर रूप ॥ सवें घे उ निया द व कु छ दी प ॥ व नों त री हि
 उ त सो ॥ ३७ ॥ ध न्ये गो पा ल्हा चें पा ग्ये थोर ॥ व र प के ला ज ग दो धार ॥ जो योगी मा
 न स हृ द य वि हार ॥ न क ले पार ब र्हि तां ॥ ३८ ॥ म ध्ये श्री कृ ष्ण पा वो वा ज वी ॥ जो आ
 दि पुरु ष मा या ला ष वी ॥ ना ना आव तार मा व दा वी ॥ न त्प क रि तां स्या न दें ॥ ३९ ॥ म
 छ म दां ग मो ह रि या ॥ पां चे अं ग पु म रि या ॥ रु द्र वि ले पि ना कि या ॥ वा ज ता ती सु
 स्व रे ॥ ४० ॥ म मं उ ई टा ला ची पा र्द ॥ क र टा ले या प उ क ती पां हीं ॥ गा ती ना ना ग
 ती ल व ला ही ॥ ना कें वा ज वि ती वि गाये क ॥ ४१ ॥ ना ना स्या पे दं बा ह ती च नी ॥ स्या
 स ते सी च दे ती प्र ति ध्व नी ॥ ये क व द्वा च री वा न र हो उ नी ॥ ब छें शो खा हा ल वि ती ॥ ४२
 ये क ब छें दे ती मु मुः का र ॥ ते हें ना दा व ले अं ब र ॥ ये क मृ ग ती लं का न गर ॥ आ
 म्ही पू र्व जा किले ॥ ४३ ॥ ना ना प री चे टि ले रे वि ले ॥ व द्वा उ ह ची सि री र वो वि ले ॥ ये क
 व द्वा च री गा ती चां ग ले ॥ ली ला आ पार ह री ची ॥ ४४ ॥ ये क गा य ना चा छं द पा हु न ॥

हरीविजय

(108)

वि

तेसाचितुकाचितीमान॥येकटिरीचाम्दंगकरोन॥वांकुल्पादावीतवाजवी॥४५॥
स्वालतेलक्षोनीयायेक॥बरोनफळहाणितीदेख॥मयोरपिछंसिरीकिन्नेक॥४६॥
तिसतेजसगमगिती॥४७॥येकबैसोनिवक्षावरी॥मयोरान्निऐसीध्वनीकरी॥ये
कमंडुकहोचोनिनिधीरी॥आवनीवरीउताती॥४८॥येकमांजराऐसागुरगुरी॥
येकवळहोउनिरांगतीएध्वीवरी॥येकवळपहावोनिझडकरी॥धांवतातीडिवा
वया॥४९॥येकदडआसनपालिती॥चरणंगुष्टकरींधरिती॥दोद्येउचलेन
त्यासनेती॥मृगबैसंतीदुजेस्थान॥५०॥गुंजमाळागळाआरक्त॥वनमाळा
डोलतीपायपर्यंत॥तुळसीमाळसुवासित॥परिमळतवनतेहें॥५१॥येकरवेळ
तचेंडुफळी॥येकवावडीउचितीनिराळी॥येकलपंडाईतेवेळी॥नेत्रसांकोनिखे
ळती॥५२॥मोवराचिटीदांडुचक्र॥येकहमामाघालितीगजरे॥हुगुंहुमलीयेकस
रें॥गोपघालितीआवडी॥५३॥येकबळेसोंबीधेवोनी॥येकयेकासिपाडितीमेदि

पा०
१०

३

नी॥ येक सुरवातीटाकोनी॥ म्हणती शोधो निकादारे॥ ५३॥ हे रामावतारी बहु अम
 ले॥ यध्य करितां लंकेसि भागले॥ म्हणो निगोकुळीं येवेलें॥ ब्रम्हानंदं त्रीउती॥ ५४
 पूर्वी निराहार होते॥ म्हणो निजे विनीहरी सांगाते॥ आपुल पाहातें रमानाथें॥ त्या
 सग्या सद्याली तसे॥ ५५॥ आसो वनी रवे जगदात्मा॥ ब्रह्मसे दीन गेले योमा॥
 ते आये सिनिव ब्रम्हा॥ क्रीडा करुं इच्छिती॥ ५६॥ आशोक वृक्ष रवर्जरिया॥ रा
 ये आवळे आंबे खिरलीया॥ निंबवट विपळ वाढानीया॥ सुंदर उहळिया जल
 ती॥ ५७॥ दाडिमी सों वरे मांदार॥ चंदन माळव वृक्ष आंजिर॥ चंपक जाई जुई परि
 कर॥ बकुळ मोगरे शोभती॥ ५८॥ शंवती जपा वृक्ष परिकर॥ तुळसी करवीर
 कोविदार॥ कनक वल्ली नाग वल्ली सुंदर॥ पवळ बेली आरक्त॥ ५९॥ कल्प वृ
 क्ष आलि कंचन॥ गरुड वृक्ष आर्जुन॥ कालियाचे बेटे सुवास पूर्ण॥ कर्पू
 र कंदळी डोलती॥ ६०॥ द्राक्ष मंडप विराजती॥ शतपत्र कलहारे विकाशती॥ व

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com